

La incògnita mallorquina

Gianni Nardi, el terrorista d'ultradreta presumptament implicat en un cop d'estat a Itàlia, és enterrat a Mallorca. La confirmació de la mort del terrorista fa perdre pes a les acusacions de Donatella Di Rosa.

JOAN CELIA

Qui ja és coneguda com la Mata Hari italiana ha mogut un gran enrenou en la vida política italiana, ja prou sacsejada. Donatella Di Rosa, una atractiva dona de 34 anys, casada amb el tinent coronel Aldo Michittu, fou acusada pel seu ex-amant, el general Monticone, d'extorsió, violència privada i de falsa identitat, a més del robatori de 700 milions de lires, presumptament recaptades entre familiars, amics i coneguts del general per cobrir les despeses d'anul·lació del matrimoni de Donatella pel Tribunal de la Rota. Segons el general es tractava d'un muntatge amb la finalitat d'extorquir-lo: "Es pensaven -hi implica el marit de Donatella- que no parlaria, que pagaria per tancar-ho tot i no fer malbé la meua carrera, però preferesc el ridícul a aguantar aquesta parella de lladres".

Di Rosa, fent honor a la sang calenta de la dona italiana, contraatacava amb una conferència de premsa explosiva: els doblers no eren sinó part d'una recapta per a comprar armes destinades a un cop d'estat que el general Monticone preparava amb altres alts comandaments de l'exèrcit i coneguts elements de l'ultradreta terrorista, i previst per a la primavera del 94. La temperamental Donatella era contundent: "Si jo vaig a la presó, molts m'hi acompanyaran". A partir d'aquí comença un seguit d'acusacions, a vejam qui la diu mes grossa. Segons ella, el triangle format per sectors de l'exèrcit, serveis secrets i el Vaticà podrien explicar alguns dels més greus atemptats terroristes comesos a Itàlia.

La Fiscalia de Florència es posa en marxa. De moment, investiga Donatella Di Rosa sota sospita de diversos delictes relacionats amb banda armada, tinença d'armes de guerra i associació subversiva. Però això sí: la fiscalia no es pren pas com si fos una broma les acusacions de l'ex-amant del general. Di Rosa diu que havia testificat davant la fiscalia explicant tota la trama sediciosa que s'havia anat creant a Itàlia entre 1991 i 1992 i que ella havia pogut conèixer gràcies a les seves relacions amb el general Monticone. Així mateix, assegura que havia donat informació, "totalment desconeguda fins ara", a la fiscalia sobre "una estratègia de subversió", que uniria atemptats

La Guàrdia Civil custodia el fèretre. L'exhumació es va fer el 16 d'octubre.

JOAN CELIA

Les polítges eleven les restes de Nardi. Els resultats de les primeres anàlisis confirmaren que l'ultradretà és mort i enterrat a Campos.

tana durant els anys 70.

Donatella assegura que havia acompanyat el seu amant, el general Monticone, a bastants de sopars, durant els anys 1991 i 1992, en què havien participat deu alts oficials de l'exèrcit i elements de l'extrema dreta. En aquests sopars, segons Di Rosa, recaptaven fons i ultimaven els detalls del suposat cop d'estat. El cop s'havia d'executar "a la xilena": ocupació ràpida i contundent dels centres neuràlgics del poder: ministeris, ràdios i televisions, detencions massives...

La bella acusadora assegura que en aquests sopars tingué l'oportunitat de conèixer traficants d'armes, militars sediciosos i elements actius de la ultradreta, entre ells Gianni Nardi, oficialment mort en accident de cotxe l'any 1976 a Mallorca. Segons Donatella el perillós terrorista *negre* viuria actualment a Jerez de la Frontera i es desplaçaria molt freqüentment a l'Argentina.

Nardi a Mallorca. El dissabte 16 d'octubre exhumaven el cadàver d'una tomba del ce-

JOAN CELIA

com el de la Piazza de la Loggia (de 1972), l'assassinat d'un periodista (Pecorelli), presumptament relacionat amb els serveis secrets, i les estranyes connexions entre el Vaticà, l'extrema dreta, el tràfic d'armes i la Màfia. Segons la Mata Hari italiana tot aquest còctel explicaria la subversió ultradre-

mentiri de Campos. La làpida tenia un nom: Gianni Nardi. Raó: aquell cadàver potser no corresponia al del terrorista. El dimarts següent, les primeres anàlisis semblaven tirar per terra les acusacions de la bella Donatella.

Gianni Nardi va néixer a Milà l'onze d'abril del 1946. En la seva targeta d'identitat constava que era estudiant de professió. En el dossier que la policia italiana tenia d'ell no hi havia dades tan tranquil·litzadores: expert tirador, implicat en l'assassinat d'un comissari, tràfic d'armes, terrorista perillós... El nom de Nardi apareixia estretament relacionat amb els membres més destacats de la Internacional Feixista: Stefano Delle Chiaie, Giancarlo Rognoni, Elio Massagrande, Mario Rosa, Marco Pozzan, Salvatore Francia, Clemente Graziani.... Tot un gran valor de les trames negres.

El 10 de setembre de 1976 hi havia un accident de cotxe al quilòmetre 34 de la carretera que uneix Satanyí amb Palma. Un turisme italià, Fiat 127 amb matrícula 323885-VI, xocà a gran velocitat contra una paret i després contra un camió. L'únic ocupant del cotxe moria a l'acte. El cadàver fou traslladat al cementiri de Campos i hi fou enterrat setanta-dues hores després. La Guàrdia Civil de trànsit no pogué identificar el cadàver, i els documents del vehicle i del seu titular es referien a Magi Siusset, ciutadà italià resident a Vicenza. Poc després, la Guàrdia Civil relacionava el cos amb la documentació trobada a la cambra d'un hotel de Cala Figuera (Santanyí): era un passaport a nom d'un ciutadà bolivià, Arnaldo Costa Vinas. És amb aquest nom que fou identificat el cadàver, tot i que aquesta identitat no figurava en cap registre consular bolivià.

Sis dies després de l'accident, dia 16 de setembre, arribava a Mallorca Cecilia Amadio. Aquesta senyora identificà el cadàver com el del seu fill, Gianni Nardi, i lliurà al jutge de Manacor, que era qui instruïa les diligències, el passaport de Nardi. Amb la Signora Cecilia vingueren a Mallorca un advocat i el cònsol d'Itàlia a Barcelona. Després de la identificació, Interpol-Roma envià un escrit a Interpol-Madrid, i des d'aquesta ciutat un comunicat a la direcció general de Palma perquè dos policies efectuassin la ressenya dactiloscòpica del cadàver. Els inspectors Nicolau Sastre i Joaquín García de Pablos anaren a Campos, feren dues fotografies del rostre del mort i recolliren dues empremtes digitals de la mà dreta, exactament dels dits polze i índex. Les empremtes eren de mala qualitat perquè el cos era impregnat d'un líquid d'embalsamar que li feien en aquells moments, d'acord amb el desig de sa mare que se'n volia dur el cos a Itàlia. A tal efecte ja havia adquirit un bagul de zenc i efectuats tots els tràmits burocràtics ne-

cessaris. Però el dia 29, sorprenentment, la Signora Cecilia decidí de tornar-se'n a Itàlia i deixà la despulla de Gianni al cementiri de Campos. Això sí, es preocupà d'encarregar a Miquel Roig, enterraments del cementiri, que no faltassin flors a la tomba que tenia una làpida que deia: Gianni Nardi, 11-IV-1946 / 10-IX-76.

Flors mortuòries ornaren la tomba durant uns mesos. De primer, foren renovades amb molta freqüència. Després, més espaiadament. Ara ja no n'hi queda cap, de flor, en aquella misteriosa tomba, oblidada durant disset anys.

Les explosives revelacions de la bella Donatella convertien, de sobte, aquesta tomba en objecte de l'interès de policies, jutges i periodistes. Les sospites de la policia i de la fiscalia italiana arribaren ràpidament a Mallorca. El jutge d'instrucció número 1 de Manacor, José Luís Felis, ordenava que el cadàver fos exhumat. El dissabte dia 16 d'octubre el tranquil i petit cementiri de Campos es convertia en l'escenari d'un gran espectacle. Sis policies italians es desplaçaren a Mallorca per assistir a l'acte, acompanyats de diversos inspectors del grup de policia científica de Palma, d'un metge forense, del jutge, de personal auxiliar i d'un exèrcit de periodistes espanyols, mallorquins i italians.

Pel que sembla, el cadàver es trobava en molt bon estat de conservació, per la qual cosa fins i tot li varen poder prendre les emprentes digitals. Dels resultats obtinguts de les primeres anàlisis es dedueix que el cadàver enterrat en aquella oblidada tomba del cementiri de Campos és el de Gianni Nardi. Així almenys ho confirma la policia italiana. La Signora Cecilia pot estar ara tranquil·la. Ella ja ho havia dit, quan esclatà l'escàndol: "És intolerable, això de violentar el dolor d'una mare que ha perdut el fill; és una verdadera posta en escena digna de la trama d'una macabra telenovel·la. El meu fill és mort i allà és enterrat, víctima d'aquell tràgic accident de fa 17 anys".

Ara potser es tancarà el cas. Si més no, pel que fa a la connexió mallorquina. Però sempre restarà la sospita. I també la pregunta: què hi feia un conegut i perillós terrorista italià d'extrema dreta, a Mallorca, la tardor del 1976?

Encara no hi ha respostes, ni per ventura n'hi haurà mai. Però sí unes dades: Nardi estava allotjat a un hotel de Cala Figuera, en companyia d'una al·lota; sortia sovint a fer submarinisme, equipat amb material molt sofisticat; tots els indicis fan pensar que cercava qualche cosa. El que no se sap és què. Quan la seva mare era a punt d'abandonar Mallorca per tornar-se'n a Itàlia, a final de setembre del 1976, visità la cambra on Nardi s'havia allotjat. La Signora Cecilia anava acompanyada de l'al·lo-

JOAN CELIÀ

ta que havia arribat a Mallorca amb Gianni, d'Alba Nardi, germana del terrorista, d'un dirigent de la Internacional Feixista i... d'un jove de gran semblança amb Gianni Nardi.

Després de la visita a aquella cambra, Cecilia Amadio se'n tornà sobtadament a Itàlia, sense el cadàver de Gianni, quan ja havia fet tots els tràmits per endur-se'n el suposat cadàver del seu fill.

Gianni Nardi potser és mort. O potser és viu. La policia italiana diu que és mort. Donatella insisteix a dir que és viu o, en tot cas, que el cos de Campos no correspon al del terrorista italià.

Sigui com sigui, el fet és que la connexió mallorquina de la trama negra italiana ha permès de descobrir l'existència a l'illa de destacats membres de la ultradreta italiana. Què hi feien, o fan, per Mallorca? De moment, no hi ha més resposta que una incògnita. La incògnita mallorquina.

Pep Matas / Miquel Payeras

Altres instantànies de l'exhumació del cadàver de Gianni Nardi. Sis policies italians van anar expressament a Mallorca per observar l'acte.